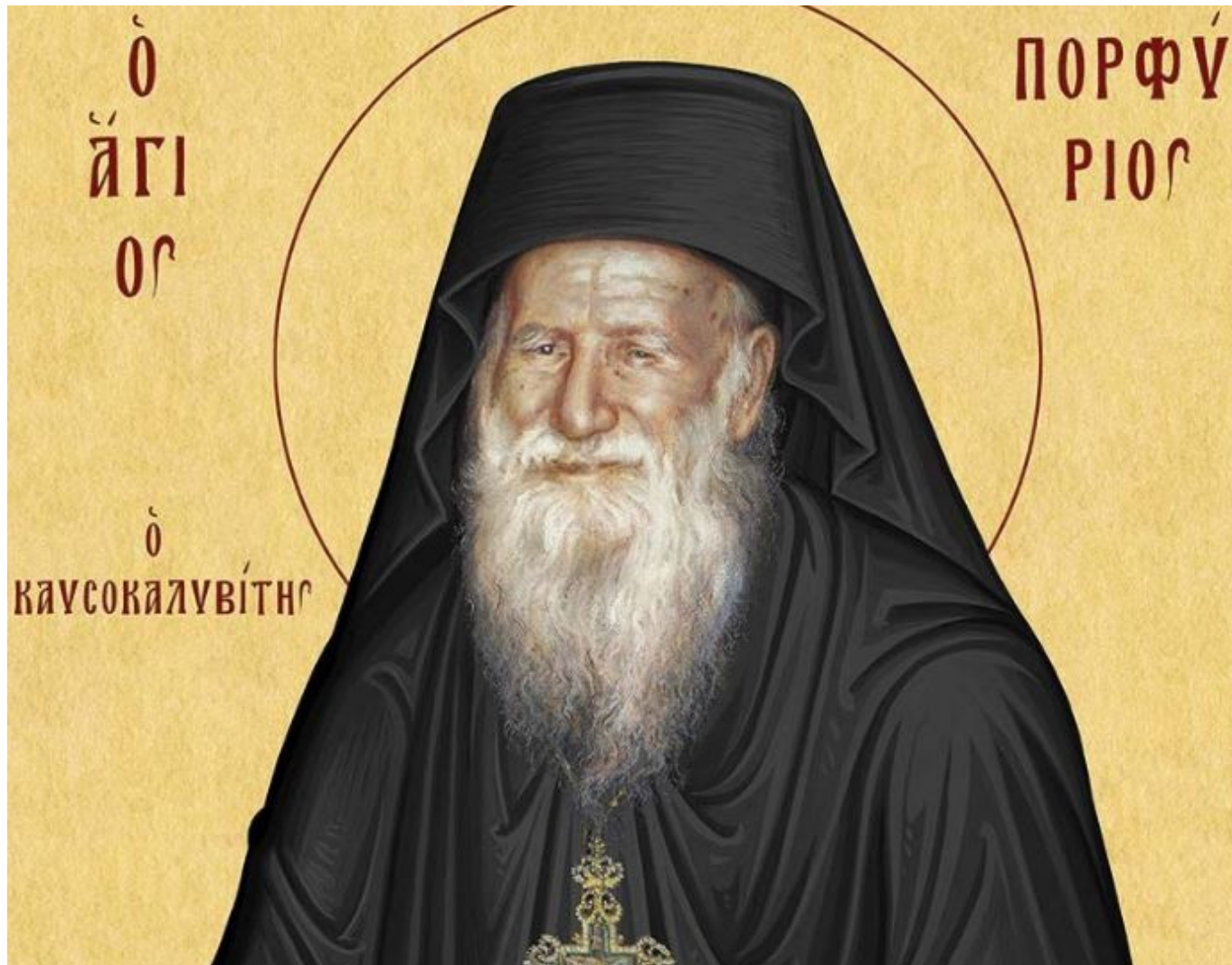

Άγιος Πορφύριος: “Ο χριστιανός είναι ευγενής. Να προτιμάμε ν’ αδικούμε”

/ [Γνώμες](#)

Είμαστε ευτυχισμένοι, όταν αγαπήσουμε όλους τους ανθρώπους μυστικά. Θα νιώθουμε τότε ότι όλοι μας αγαπούν. Κανείς δεν μπορεί να φθάσει στον Θεό, αν δεν περάσει απ’ τους ανθρώπους...

Ν’ αγαπάμε, να θυσιαζόμαστε για όλους ανιδιοτελώς, χωρίς να ζητάμε ανταπόδοση. Τότε ισορροπεί ο άνθρωπος. Αυτό είναι το μεγαλύτερο μυστήριο της Εκκλησίας μας. Να γίνουμε όλοι ένα εν Θεώ.

Η αγάπη στον αδελφό μας προετοιμάζει ν’ αγαπήσουμε περισσότερο τον Χριστό. Ας σκορπίζουμε σε όλους την αγάπη μας ανιδιοτελώς, αδιαφορώντας για τη στάση τους. Όταν έλθει μέσα μας η χάρις του Θεού, δεν θα ενδιαφερόμαστε αν μας

αγαπάνε ή όχι, αν μας μιλάνε με καλοσύνη. Θα νιώθουμε την ανάγκη εμείς να τους αγαπάμε όλους. Είναι εγωισμός να θέλουμε οι άλλοι να μας μιλάνε με καλοσύνη.

Όταν αγαπάμε χωρίς να επιδιώκουμε να μας αγαπάνε, θα μαζεύονται όλοι κοντά μας σαν τις μέλισσες. Αυτό ισχύει για όλους μας. Αν ο αδελφός σου σ' ενοχλεί, σε κουράζει, να σκέπτεσαι: «Τώρα με πονάει το μάτι μου, το χέρι μου, το πόδι μου» πρέπει να το περιθάλψω μ' όλη μου την αγάπη». Να μη σκεπτόμαστε, όμως, ούτε ότι θα αμειφθούμε για τα δήθεν καλά ούτε ότι θα τιμωρηθούμε για τα κακά που διαπράξαμε.

Έρχεσαι εις επίγνωσιν αληθείας, όταν αγαπάεις με την αγάπη του Χριστού. Τότε δεν ζητάεις να σ' αγαπάνε" αυτό είναι κακό. Εσύ αγαπάεις, εσύ δίνεις την αγάπη σου" αυτό είναι το σωστό. Από μας εξαρτάται να σωθούμε. Ο Θεός το θέλει. Όπως λέει η Αγία Γραφή: «πάντας θέλει σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν».

Όταν κάποιος μας αδικήσει μ' οποιονδήποτε τρόπο, με συκοφαντίες, με προσβολές, να σκεπτόμαστε ότι είναι αδελφός μας που τον κατέλαβε ο αντίθετος. Έπεσε θύμα του αντιθέτου. Γι' αυτό πρέπει να τον συμπονέσουμε και να παρακαλέσουμε τον Θεό να ελεήσει κι εμάς κι αυτόν" κι ο Θεός θα βοηθήσει και τους δύο.

Αν, όμως οργισθούμε εναντίον του τότε ο αντίθετος από κείνον θα πηδήσει σ' εμάς και θα μας παίζει και τους δύο. Όποιος κατακρίνει τους άλλους, δεν αγαπάει τον Χριστό. Ο εγωισμός φταίει. Από κει ξεκινάει η κατάκριση.

Ας υποθέσουμε ότι ένας άνθρωπος βρίσκεται μόνος του στην έρημο. Δεν υπάρχει κανείς. Ξαφνικά ακούει κάποιον από μακριά να κλαίει και να φωνάζει. Πλησιάζει κι αντικρίζει ένα φοβερό θέαμα: μία τίγρις έχει αρπάξει έναν άνθρωπο και τον καταξοσχίζει με μανία. Εκείνος απελπισμένος ζητάει βοήθεια. ...;

Τι να κάνει, για να τον βοηθήσει; ...; Μήπως θα πάρει καμιά πέτρα να τήνε ρίξει στον άνθρωπο και να τον αποτελειώσει; «Όχι, βέβαια!», θα πούμε. Κι όμως αυτό είναι δυνατόν να γίνει όταν δεν καταλαβαίνουμε ότι ο άλλος που μας φέρεται άσχημα κατέχεται από τον διάβολο, την τίγρη.

Μας διαφεύγει ότι, όταν κι εμείς τον αντιμετωπίζουμε χωρίς αγάπη, είναι σαν να του ρίχνουμε πέτρες πάνω στις πληγές του, οπότε του κάνουμε πολύ κακό και η «τίγρις» μεταπηδάει σ' εμάς και κάνουμε κι εμείς ό,τι εκείνος και χειρότερα. Τότε, λοιπόν ποια είναι η αγάπη που έχουμε για τον πλησίον μας και πολύ περισσότερο για τον Θεό;

Να αισθανόμαστε την κακία του άλλου σαν αρρώστια που τον βασανίζει και υποφέρει και δεν μπορεί να απαλλαγεί. Γι' αυτό να βλέπομε τους αδελφούς μας με

συμπάθεια και να τους φερόμαστε με ευγένεια λέγοντας μέσα μας με απλότητα το «Κύριε Ιησού Χριστέ», για να δυναμώσει με τη θεία χάρι η ψυχή μας και να μην κατακρίνομε κανένα. Όλους για αγίους να τους βλέπομε.

Όλοι μας μέσα φέρομε τον ίδιο παλαιό άνθρωπο. Ο πλησίον όποιος κι αν είναι, είναι «σάρξ εκ της σαρκός μας», είναι αδελφός μας και «μηδενί, μηδέν οφείλομεν, ει μη το αγαπάν αλλήλους», σύμφωνα με τον απόστολο Παύλο. Δεν μπορούμε ποτέ να κατηγορήσομε τους άλλους, γιατί «ουδείς την εαυτού σάρκα εμίσησεν».

Όταν κάποιος έχει ένα πάθος να προσπαθούμε να του ρίχνομε ακτίνες αγάπης κι ευσπλαχνίας για να θεραπεύεται και να ελευθερώνεται. Μόνο με την χάρι του Θεού γίνονται αυτά. Να σκέπτεσθε ότι αυτός υποφέρει περισσότερο από εσάς. ...;

Να στεκόμαστε με προσοχή σεβασμό και προσευχή. Εμείς να προσπαθούμε να μην το κάνομε το κακό. Όταν υποméνομε την αντιλογία του αδελφού λογίζεται μαρτύριο. Να το κάνομε με χαρά.

Ο χριστιανός είναι ευγενής. Να προτιμάμε ν' αδικούμεσθε. Άμα έλθει μέσα μας το καλό, η αγάπη, ξεχνάμε το κακό που μας κάνανε. Εδώ κρύβεται το μυστικό. Όταν το κακό έρχεται από μακριά, δεν μπορείτε να το αποφύγετε. Η μεγάλη τέχνη είναι, όμως να το περιφρονήσετε. Με την χάρι του Θεού ενώ θα το βλέπετε, δεν θα σας επηρεάζει, διότι θα είστε πλήρεις χάριτος.